walmis walatakse, oliwad otse üks kuld-tukat ja wask-kopikas walmis saanud. Seal hiilgasiwad nüüd mõlemad lauа peal teine teise kõrwas, kui hele päike aknast nende peale paistis.

Seal ütles tukat kopika wastu: „Sina tühi-paljas! mine minust eemale! Sina oled aga alwast waest tehtud ja 'pole wäärt, et päike so peale paistab. Pea saad sa mustaks ja näutumaks saama ja saad ühegisti lugu pidamatta kuhugi maha jääma ja sinna paika ilma kasuta hallitama, et üksi sinust ei sa hoolima. Mina aga see wastu olen kallimast kullast. Seepärast saan mina kaugele maailma maadesse reisima ja suurte härrade ja isandate kallis kukrutes ja taskudes aset leidma. Mina saan suuri asju korda saatma ja wiimselt weel Keisri krooni külges hiilgama."

Sealsamas rahategemise tuas magas wana tark hal kas ahjupingi peal. Kui see seda kuulis, silitas ta järelmõteldes habet, pööris teise külje ja ütles iseeneses: „ümber pöördud on ka midagi wäärt."

Ja nõnda sai ka mõlema rahatükkide lugu ümberpöördud ja läks just teisipidi sest, mis tukat rääkinud.

See sai ühe ihnuse rikka kätte, kes teda omas

rautud kastis teiste tema wääriliste hulkas laskis wedeleda, ilma et t'ast kellegil kasu oleks olnud. Ja kui ihnus märkas, et ta pea pidi surema, mattis ta kõik oma raha sügawasse maa sisse, et see kellegi inimese kätte ei saaks, ja seal magab uhke kuldtukat tänapääwani, on mustaks ja näutumaks saanud ja kellegil ei ole t'ast kasu.

Waskkopikas see wastu pidi laialt maailmas ümberreisima ja suure auu sisse saama; see sündis nõnda: esmalt sai teda ühe waese õpipoisile palgaks antud, see wiis teda koju, ja et see hiilgaw kopikas tema pisukese õele suurt röömu tegi, kinkis ta seda temale.

Laps jooksis sellega aeda, emale näitama. Seal tuli üks waene haige kerjaja longates ja palus tükki leiba. „Mul ei ole," ütles laps. „Siis anna mulle üks kopikas, et ma natuke leiba wõin osta," ütles kerjaja." — Ja laps andis temale selle kopika.

Sealt läks kerjaja pagari juure ja tahtis naela leiba osta. (Leib oli sel ajal odaw.) Kui ta parajalt poelaua ees seisis, tuli üks wana tuttaw, teekäia riidis, mantel selgas, kep käes, reisikot selgas, uksest sisse ja andis lastele, kes poelaua ees seisiwad, kenaid püha ja waga meeste piltisid,